

Η κρίση είναι πνευματική (Σεβ. Μητροπολίτης Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου, Ιερόθεος)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 21 Απριλίου, 2009

Στίς ημέρες μας όλοι κάνουν λόγο για τήν οικονομική κρίση πού παρατηρείται στήν Αμερική καί τήν Ευρώπη καί έρχεται σιγά-σιγά καί στήν Πατρίδα μας, καθώς επίσης αναφέρονται καί στήν πολιτική κρίση πού είναι συνέπεια τής πρώτης.

Κανείς δέν αντιλέγει στό ότι υπάρχει οικονομική κρίση πού μαστίζει τήν ανθρωπότητα, αλλά καί τόν καθένα μας, αφού επηρεάζει τόν τρόπο τής ζωής καί τής εργασίας όλων τών ανθρώπων. Αυτός είναι ο λόγος για τόν οποίο διάφοροι οικονομολόγοι προσπαθούν νά βρούν λύσεις για τήν αντιμετώπισή της καί αυτό τό επιχειρούν μέ οικονομικούς τρόπους καί πολιτικά μέσα.

Όμως θεωρώ ότι η κρίση πού περνάμε δέν είναι απλώς οικονομική καί πολιτική, αλλά στό βάθος της είναι κρίση πνευματική. Θά μπορούσα νά τονίσω πολλές πλευρές τού θέματος αυτού καί νά υποστηρίξω ότι, όταν ο άνθρωπος απομακρύνεται από τόν Θεό, τότε υποφέρει καί βασανίζεται σέ όλα τά επίπεδα τής ζωής του, ακόμη καί στά οικονομικά. Επίσης, άν δή κανείς τό θέμα θεολογικά, θά διαπιστώση ότι, όταν ο άνθρωπος χάση τήν Χάρη τού Θεού, τότε δημιουργούνται ανθρωπολογικά, κοινωνικά, πολιτικά καί οικονομικά προβλήματα. Εδώ όμως θά εντοπίσω τίς πρακτικές διαστάσεις τής πνευματικής κρίσεως.

Άς δούμε τό θέμα στόν τρόπο μέ τόν οποίο ζή ένας μέσος οικονομικά άνθρωπος. Προσπαθεί νά ζήση όπως συμπεριφέρονται οι πλούσιοι, ο προσωπικός του τρόπος ζωής είναι ευδαιμονικός, διασκεδάζει υπερμέτρως, άν καί έχη μιά μικρομεσαία επιχείριση, επιχειρεί νά γίνη μεγαλέμπορος, χωρίς νά έχη τίς απαραίτητες δυνατότητες καί χαρίσματα, καί όλα αυτά πολλές φορές προκαλούν οικονομικά προβλήματα. Όταν στήν συνέχεια προσπαθή μέ δανεισμούς νά επιλύση τό πρόβλημα, καταρρέει οικονομικά καί επαγγελματικά καί πτωχεύει.

Τό ίδιο μπορούμε νά τό δούμε καί στήν κοινωνία, αλλά καί παγκόσμια. Οι άνθρωποι δέν ζούν μέ εγκράτεια καί σωφροσύνη, δέν έχουν μάθει νά περιορίζουν τίς αισθήσεις τους καί τίς επιθυμίες τους, αλλά διάγουν μέ τόν ευδαιμονικό τρόπο ζωής, ξοδεύουν πολλά γιά νά ικανοποιήσουν τίς αισθήσεις τους καί τίς επιθυμίες τους, δανείζονται ακόμη καί γιά νά κάνουν πολυτελείς διακοπές καί όλα αυτά έχουν ως συνέπεια τήν οικονομική, επαγγελματική, οικογενειακή καί προσωπική κατάρρευση.

Μέ αυτήν τήν έννοια λέμε ότι η κρίση στήν ουσία δέν είναι οικονομική, αλλά κυρίως καί πρό παντός πνευματική καί αυτή φέρνει καί οικονομική καί πολιτική κρίση. Αυτό σημαίνει ότι η αντιμετώπιση τής κρίσεως δέν γίνεται μέ οικονομικά μέσα καί πολιτικές πρακτικές, αλλά μέ τήν αλλαγή τρόπου ζωής, μέ τήν επαναφορά τού ανθρώπου στήν ολιγάρκεια, τήν εγκράτεια, τήν σωφροσύνη, τήν αποφυγή τής απληστίας καί τής υπερβολής.

Η άσκηση προβάλλει σήμερα ως επιταγή, ως προσπάθεια νά θεραπευθή τό πάθος τής φιλαυτίας, από τό οποίο προέρχονται τά πάθη τής φιληδονίας, τής φιλοδοξίας καί τής φιλαργυρίας. Ο Ευαγγελιστής Ιωάννης τό περιγράφει αυτό μέ πολλή σαφήνεια: «πάν τό εν τώ κόσμω, η επιθυμία τής σαρκός καί η επιθυμία τών οφθαλμών καί η αλαζονεία τού βίου, ουκ έστιν εκ τού πατρός, αλλ εκ τού κόσμου εστί» (Α' Ιω. β', 16).

Επομένως, η κρίση στήν εποχή μας είναι κρίση πνευματική, πού οφείλεται στήν επιθυμία τής σάρκας, τήν επιθυμία τών οφθαλμών καί τήν αλαζονεία τού βίου. Καί η αντιμετώπισή της γίνεται κυρίως μέ πνευματικά μέσα καί μάλιστα από τούς Χριστιανούς πού ζούν στά λεγόμενα χριστιανικά Κράτη. Αν δέν γίνη αυτό, έχουν δίκαιο όσοι υποστηρίζουν ότι ο δυτικός κόσμος πού παρουσιάζεται ως χριστιανικός στήν πραγματικότητα προδίδει τόν Χριστό καί τόν Χριστιανισμό, αφού δέν έχει καμιά σχέση μέ τόν χριστιανικό τρόπο ζωής πού καθόρισε ο Χριστός καί έζησαν οι Απόστολοι καί οι Άγιοι διά μέσου τών αιώνων.

(Πηγή: "Εκκλησιαστική Παρέμβαση", Μάρτιος 2009)

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<https://alopsis.gr>

Διαβάστε περισσότερα κείμενα του Σεβασμιωτάτου πατώντας [εδώ](#)